

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1274/2023
12.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Светлана Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари у саизвршилаштву из члана 212. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ивана Маштраповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-491/20 од 08.05.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-164/23 од 10.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ивана Маштраповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-491/20 од 08.05.2023. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-164/23 од 10.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 2К-491/20 од 08.05.2023. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени су на новчане казне у износу од по 40.000,00 динара које су дужни да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчане казне не плате исте ће бити замењене казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, а приватни тужилац је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-164/23 од 10.08.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ивана Маштраповића и пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К-491/20 од 08.05.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених, адвокат Иван Маштраповић, због повреде закона из члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од оптужбе за дело које им је стављено на терет или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених је у поднетом захтеву за заштиту законитости навео да је побијаним пресудама учињена повреда закона на тај начин што су окривљени оглашени кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), иако у конкретном случају нема речи о кривичном делу, јер код окривљених није било умишљаја нити су предузели противправну радњу, ништа нису оштетили, ни уништили, нема њихове свести о противправности, на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Овакви наводи браниоца окривљених од стране Врховног суда оцењени су као неосновани из разлога што је изреком првостепене пресуде којом су окривљени оглашени кривим, окривљенима стављено на терет да су у време и на месту одређеном у изреци пресуде „... по претходном договору и заједно способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, у стању урачунљивости, свесни свог дела и хтели његово извршење и били свесни забрањености дела и последица истог... извалили дрвене стубове из земље од којих је неколико стубова било и поломљено и део истих је остао у земљи, те са истих скинули жичану ограду дужине 22 - 23 метара и исту заједно са стубовима оставили у канал на који начин су оштетили туђу ствар и причинили штету приватном тужиоцу“.

Одредбом члана 212. став 1. КЗ прописано је да кривично дело уништење и оштећење туђе ствари чини онај ко уништи, оштети или учини неупотребљивом туђу ствар.

По налажењу Врховног суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела, због које су окривљени оглашени кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари у саизвршилаштву из члана 212. став 1. КЗ, при чему је јасно описана радња извршења наведеног кривичног дела и начин на који су окривљени оштетили туђу ствар (објективна обележја дела) као и субјективна обележја дела која се тичу

урачунљивости и умишљаја окривљених за извршење кривичног дела, које укључујује свест о забрањености дела, па су супротни наводи из захтева за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Из свега напред наведеног Врховни суд је на основу одредби члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**